

tagende, og jeg vil gentage det nu: Hele Jordreformen, alle disse Love, svæver i Luften, naar vi mangler denne. Den højtærede Landbrugsminister maa da gribe til de Foranstaltninger, han har grebet til ved Udførelsen af Loven om Salg af Jord i offentligt Eje, at nedsætte et Jordudvalg af et betydeligt Omfang og Størrelse og med Myndighed til at afholde saa ekstraordinære Udgifter som dem, vi har set ham bemyndige Jordudvalget til at afholde, ellers vil disse Love ikke kunne praktiseres. Det foreliggende Lovforslag danner i Virkeligheden Grundlaget for alt det, som skal foretages paa dette Omraade, og naar dette Lovforslag glider ud, svæver alt det andet i Luften. Derfor vil vi gerne være med til at arbejde paa, at dette Lovforslag bliver Lov, men i den Form og Skikkelse, som vi fra vor Side maa be-
 trachte som den rette, altsaa med Udeladelse af den Ekspropriationsret, som Regeringspartierne med forbavsende Stædighed stadig kræver. Det glæder mig at høre de Udtalelser, det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) fremsatte. For det første, fordi det deraf fremgik, at Partiet Venstre indtager samme Stilling til § 4 som ved Lovforslagets Behandling forrige Gang. Men desuden synes jeg at spore en vis Tilbøjelighed hos Venstre til at komme bort fra det Tilbud, det forrige Gang gav Regeringspartierne om at indrømme Ekspropriationsret i Byerne, idet det af det ærede Medlems Udtalelse lod til, at man dog vilde kunne tænke sig, at Indenrigsministeren for Bykommunernes Vedkommende og Amtmændene for Landkommunernes Vedkommende skulde kunne have Indseende med, naar en saadan Ekspropriation skulde kunne finde Sted. Det er dog en Slags Bevægelse henimod det, vi anser for det rette, og jeg noterede med stor Tilfredshed det ærede Medlems Udtalelser paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (E. Rasmussen) kan jeg ikke undlade at gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet det ærede Medlem ligesom har forset sig paa den Opgave, jeg har haft ved at rejse ud i Landet og oplyse Vælgerfolket om, hvorledes de vedtagne Jordlove er. Det ærede Medlem mente, at jeg havde rejst Landet rundt og fortalt, hvor daarlige og hvor ubrugelige disse Love var. Det har jeg maaske i nogen Grad gjort, men det har heller ikke været uden Grund. Men det, jeg særlig har gjort, er, at jeg har advaret Landets Borgere mod at søge Jord

ved Hjælp af disse Love, fordi jeg ikke har ment, det vilde være formaalstjenligt for de paagældende; jeg har ikke ment, de vilde kunne komme ind i selvstændige Jordbrug under saadanne Vilkaar, at der var nogen Mulighed for, at de kunde leve lykkeligt deraf. Hvis dette ikke passer det ærede Medlem, og hvis han mener, at jeg paa disse Møder har foretaget noget, som i nogen Retning burde imødegaaes, saa forstaar jeg ikke, hvorfor han ikke har ulejligen sig ud paa de Møder, jeg har holdt rundt omkring i Landet — det har været ganske offentlige Møder, der har været averterede i de lokale Blade i Forvejen —, og har gjort Forsøg paa at give Vælgerne et andet Indtryk end det, jeg har været i Stand til at give dem. Jeg kan ikke se, at dette er Stedet for det ærede Medlem til at fremkomme med Anker over min Afholdelse af offentlige Møder omkring i Landet. Jeg synes, det ærede Medlem skulde være mødt op ved disse Møder og have gjort sine Synspunkter gældende, saa kunde vi have set, hvis Synspunkt, det ærede Medlems eller mit, Forsamlingen vilde slutte sig til. Det er dog til alt Held saaledes her i den høje Rigsdag, at de forskellige Medlemmer ikke skal spørge hinanden om, til hvilke Møder de maa tage ude i Landet, og om hvilke Emner de maa tale. Det har vi hidtil haft Lov til at gøre, ganske som vi selv ønskede det, og jeg antager, at det ogsaa fremdeles vil være saaledes. Men det skal være mig en ganske overordentlig stor Glæde at møde det ærede Medlem ved offentlige Møder i en Diskussion om disse Love, saa faar vi at se, hvem af os der bedst forstaar at udlægge disse Love.

Det ærede Medlem kom i sit Foredrag med en Bemærkning om, at det var aldeles ikke Meningen, saaledes som man vilde gøre gældende omkring paa Møderne, at man vilde ekspropriere til Bunds. Jeg ved ikke, om det bliver sagt ude omkring ved Møderne. Naar jeg omtaler denne Udtalelse, som i sin Tid er fremsat af den højtærede Landbrugsminister, fremlægger jeg den, ganske som den er fremkommet, idet jeg siger, at der er fremkommet en Udtalelse fra Landbrugsministeren om, at man agter ikke at blive staaende ved det, man her har foreslaaet, men man agter at gaa videre, man agter at ekspropriere til Bunds. Foranlediget af det ærede Medlems Udtalelser herom vil jeg tillade mig at rette den direkte Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, om han vedkender sig at have brugt den Udtalelse